

“Ciscar i Lerma són iguals”

Eduard Montesinos és el secretari general del PSPV-PSOE en la tercera ciutat de l'estat i no para de guanyar protagonisme. La seua relació amb el president Joan Lerma i el lermisme sembla que fa aigües.

Es una operació de la dreta dir que Clementina Ródenas, l'alcaldessa, es troba nerviosa perquè dins del seu partit ha perdut confiança?

—Estic en contacte permanent amb ella i mai la veig nerviosa. És la dreta la que desencadena tota l'ofensiva per debilitar la seua imatge, concretament després del 29-O. També sembla que hi ha algun company del meu partit que en té, el mateix interès.

—¿Qui? ¿De quina família?

—Es difícil precisar-ho. Però es tracta d'algunes persones, poquíssimes, i pel seu compte. Cap responsable del partit es troba darrere d'això. Si jo tinguera la certesa concreta de qui són, possiblement se'ls cridaria a l'ordre.

—Eduard Montesinos vol guanyar encara més terreny a l'Horta. La destitució-dimissió de Leonardo Margareto, dirigent socialista del nord de la comarca, ha d'interpretar-se així, ¿no?

—Per a mi no vull guanyar res. Són ja més de vint anys de militància i avalen tota una trajectòria. No tinc cap pretensió de caire personal, l'únic que intente és consolidar el partit i que cada dia funcione millor.

—Així, doncs, ¿la seua relació amb el president Lerma, que sempre ha estat de carn i unglia, és totalment perfecta ara mateix?

—La meua relació amb el president és històrica, de la clandestinitat, de l'antifranquisme. I ara és igual que sempre: d'una banda, personal i política, i de l'altra com a secretari general que representa

«La meua relació amb el president Lerma és la de sempre».

RAFA GIL

un projecte polític per al País Valencià amb el qual m'identifique plenament. La mateixa relació de sempre.

—Amb Cebrià Ciscar a Madrid, de diputat, al lermisme ja no li queden dissidents.

—Ciscar és un home oficialista, del partit. És el vice-secretari general del PSPV i durant vuit anys ha estat conseller del president Joan Lerma. No crec, doncs, que se'l puga titllar de dissident. Cadascú té la seua personalitat,

els seus matisos, més aviat personals que altra cosa. És el vice-president de la majoria i, que jo sàpiga, mai ha defensat per al nostre país cap projecte polític diferent del que representa la majoria del partit, i Joan Lerma com a cap d'ella.

—Democràcia Socialista, DS, el corrent que acabdilla García Damborenea, sembla que podria créixer amb força al País Valencià. ¿Quina opinió en té?

—Objectivament, al país no tenen cap espai polític perquè el discurs que puga fer Damborenea cap perfectament dins de la majoria del PSPV. Moltes persones ho han fet, ho fem, sense cap obstacle. A més, ací no pot arrelar-se perquè els militants que volen encapçalar-la no mantenen una excessiva credibilitat política. Són gent molt marcada pel contrari d'allò que ara diuen, i perquè, en definitiva, Damborenea no és l'esquerra d'aquest partit, sinó que significa la intolerància i una trajectòria històrica plena de falta de respecte per les minories i lerrouista. DS ha nascut pràcticament morta al País Valencià.

—Parlem d'un altre corrent, Esquerra Socialista, ES. ¿Per què, mentre en molts indrets ha deixat el partit, ací encara es manté? La dinàmica del grup que lidera Vicent Garcés és abandonar el PSPV, ¿no?

—Segurament caldrà buscar el motiu que ES es mantinga més integrada al partit que en altres llocs en la nostra tolerància. ES no vol anar-se'n a cap altre partit; naix al si del PSPV i vol mantenir-s'hi. Una altra cosa és que hi haja persones en altres zones de l'estat que han marxat a una altra formació perquè no tenien allò que desitjaven. Que han trencat amb el partit i han anat a buscar l'escó i el protagonisme amb els comunistes. Estic convençut que ES té vocació de continuar al PSOE. De totes maneres, si no existira, ens l'hauríem d'inventar.

Ismael L. Belda